

ACIKLAMA:

Bu masalı 1987 yılında Semiha Kumru'dan ses kaydıyla derledim. Derleme amacı folklor ürünlerinin tesbiti ve değerlendirilmesidir.

Semiha Kumru, doksan üç muhacirlerinden Kayseri'ye yerleşmiş bir aileye mensuptur. Yaşının elli civarında olduğunu söylemiştir. Evlidir, hiç çocuğu olmamıştır. Eşimin uzaktan akrabasıdır. Hastalık sebebiyle uzun süre Ankara'da evimde misafir kalmıştır. Misafirligi sırasında kaydettiğim masalları kendisi küçüklüğünde yaşlılardan öğrendiğini söylemiştir. Bu derlemeden iki yıl sonra kanserden ölmüştür.

Anlatıcı, kibar konuşma kaygısıyla zaman zaman normal anlatımından

uzaklaşmakta ve aynı kelimeyi değişik biçimlerde söylemektedir. Masalı yazıya aktarırken genellikle anlatımın orjinalliğine sadık kalmıştır. Bu bakımdan metinde aynı kelime ve eklere, seslere değişik şekillerde rastlamak mümkündür.

Masalın yapısını etkilemeyen, sadece anlatıcının üslubundan kaynaklanan ve aşırı şekilde kullanılan "diyir, diyir ki" gibi kelimelerin bir kısmını çıkarmakta sakınca görmedik.

Masalda yer alan ağız özellikleriyle mahallî kelimeler birkaç tekrardan sonra kolayca anlaşıldığı için ayrı bir açıklamaya, sözlüğe ve transkripsiyona gerek görülmemiştir.

ANKARA ÜNİVERSİTESİ, DTCF'DE HALKBİLİMİ (FOLKLOR) BÖLÜMÜ KURULDU...

70 Yıllık Cumhuriyet tarihimizde ilk kez Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesinde Halk Bilimi (Folklor) bölümü kuruldu. Bölüm Başkanlığına Prof. Dr. Nevzat Gözaydın getirildi.

Avrupa ve Amerika'daki örneklerinde olduğu gibi, Fakültelerde diğer bölümlere bağlı olmaksızın kurulan Halk Bilimi (Folklor) bölümü, Genel Halk Bilimi, Gelenekler ve Törelere ile Maddi Kültür ve Halk Oyunları Ana Bilim Dallarından oluşmaktadır.

II. Dünya Savaşı'ndan sonra Avrupa ve Amerika'daki halk kültürü ile ilgili derleme ve araştırmaların yoğun bir biçimde ele alınması sonucunda, üniversitelerde halk bilimi bölümlerinin bağımsız bir kuruluş olarak çalışmalar yapması yönünde girişimlerde bulunulmuştur. 1960'lı yıllardan başlayarak gittikçe geliştirilen "Ortak Avrupa" düşüncesi etrafında da bir takım ortak değerler oluşturulmaya başlanılmıştır. Böylece Halk Bilimi Bölümleri, Statik ve Klasik bir yapıdan hızla uzaklaşarak, daha dinamik, çağdaş ve güncel sorunlarla uğraşmaya başlamış, bölümün adı da bazı üniversitelerde "Avrupa Etnolojisi" olarak değiştirilerek, ilkel kavimlerle uğraşan etnolojiden tamamen ayrılmıştır. Böylece Avrupa Ortak düşüncesinin, da-

ha hızlı bir biçimde gerçekleştirileceği varsayılmıştır.

Son yıllarda gündeme getirilen "Kültürler Arasılılıkları" Çok-Kültürlülük" ve "Kültürel Etkileşim" gibi kavramların araştırma işine giriş ve böylece Avrupadaki halkları, mümkün olduğu kadar birbirine yaklaştırma gayreti içinde bulunan politikacıların görüşlerine paralel olarak, birçok üniversitede de aynı doğrultuda derlemeler ve araştırmalar yapılmaktadır.

Bu çalışmalarda girişimci rolünü de, özellikle Almanya'da Halk Bilimi bölümünde görevli elemanlarca üstlenilmiştir. Dilden-Edebiyata, geleneksel hukuktan-inançlara, din ve mezheplerden-halk oyunlarına, halk müziğinden-modern yerleşme biçimlerine, açık hava müzelerinden-iş yerlerindeki kültür çalışmalarına, halk hekimliğinden halk ekonomisine, çocuk oyunları ve oyuncaklarından-törelere vb. uzanan çok geniş bir alanda derleme ve araştırmalar yapması düşünülen halk bilimi bölümünün Türkiye'nin gerek özel, gerek resmi kurum ve kuruluşlarında bu alanlarında ihtiyacı duyulan elemanları yetiştirmesi beklenmektedir.

Ahmet ŞENOL

ACIKLAMA:

Bu masalı 1987 yılında Semiha Kumru'dan ses kaydıyla derledim. Derleme amacı folklor ürünlerinin tesbiti ve değerlendirilmesidir.

Semiha Kumru, doksan üç muhacirlerinden Kayseri'ye yerleşmiş bir aileye mensuptur. Yaşımın elli civarında olduğunu söylemiştir. Evlidir, hiç çocuğu olmamıştır. Eşimin uzaktan akrabasıdır. Hastalık sebebiyle uzun süre Ankara'da evimde misafir kalmıştır. Misafirligi sırasında kaydettiğim masalları kendisi küçüklüğünde yaşlılardan öğrendiğini söylemiştir. Bu derlemeden iki yıl sonra kanserden ölmüştür.

Anlatıcı, kibar konuşma kaygısıyla zaman zaman normal anlatımından

uzaklaşmakta ve aynı kelimeyi değişik biçimlerde söylemektedir. Masalı yazıya aktarırken genellikle anlatımın orjinalliğine sadık kalmıştır. Bu bakımdan metinde aynı kelime ve eklerle, seslere değişik şekillerde rastlamak mümkündür.

Masalın yapısını etkilemeyen, sadece anlatıcının üslubundan kaynaklanan ve aşırı şekilde kullanılan "diyir, diyir ki" gibi kelimelerin bir kısmını çıkarmakta sakınca görmedik.

Masalda yer alan ağız özellikleriyle mahallî kelimeler birkaç tekrardan sonra kolayca anlaşıldığı için ayrı bir açıklamaya, sözlüğe ve transkripsiyona gerek görülmemiştir.

ANKARA ÜNİVERSİTESİ, DTCF'DE HALKBİLİMİ (FOLKLOR) BÖLÜMÜ KURULDU...

70 Yıllık Cumhuriyet tarihimizde ilk kez Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesinde Halk Bilimi (Folklor) bölümü kuruldu. Bölüm Başkanlığına Prof. Dr. Nevzat Gözaydın getirildi.

Avrupa ve Amerika'daki örneklerinde olduğu gibi, Fakültelerde diğer bölümlere bağlı olmaksızın kurulan Halk Bilimi (Folklor) bölümü, Genel Halk Bilimi, Gelenekler ve Törelere ile Maddi Kültür ve Halk Oyunları Ana Bilim Dallarından oluşmaktadır.

II. Dünya Savaşı'ndan sonra Avrupa ve Amerika'daki halk kültürü ile ilgili derleme ve araştırmaların yoğun bir biçimde ele alınması sonucunda, üniversitelerde halk bilimi bölümlerinin bağımsız bir kuruluş olarak çalışmalar yapması yönünde girişimlerde bulunulmuştur. 1960'lı yıllardan başlayarak gittikçe geliştirilen "Ortak Avrupa" düşüncesi etrafında da bir takım ortak değerler oluşturulmaya başlanılmıştır. Böylece Halk Bilimi Bölümleri, Statik ve Klasik bir yapıdan hızla uzaklaşarak, daha dinamik, çağdaş ve güncel sorunlarla uğraşmaya başlamış, bölümün adı da bazı üniversitelerde "Avrupa Etnolojisi" olarak değiştirilerek, ilkel kavimlerle uğraşan etnolojiden tamamen ayrılmıştır. Böylece Avrupa Ortak düşüncesinin, da-

ha hızlı bir biçimde gerçekleştirileceği varsayılmıştır.

Son yıllarda gündeme getirilen "Kültürler Arasılılıkları" Çok-Kültürlülük" ve "Kültürel Etkileşim" gibi kavramların araştırma işine giriş ve böylece Avrupadaki halkları, mümkün olduğu kadar birbirine yaklaştırma gayreti içinde bulunan politikacıların görüşlerine paralel olarak, birçok üniversitede de aynı doğrultuda derlemeler ve araştırmalar yapılmaktadır.

Bu çalışmalarda girişimci rolünü de, özellikle Almanya'da Halk Bilimi bölümünde görevli elemanlarca üstlenilmiştir. Dilden-Edebiyata, geleneksel hukuktan-inançlara, din ve mezheplerden-halk oyunlarına, halk müziğinden-modern yerleşme biçimlerine, açık hava müzelerinden-iş yerlerindeki kültür çalışmalarına, halk hekimliğinden halk ekonomisine, çocuk oyunları ve oyuncaklarından-törelere vb. uzanan çok geniş bir alanda derleme ve araştırmalar yapması düşünülen halk bilimi bölümünün Türkiye'nin gerek özel, gerek resmi kurum ve kuruluşlarında bu alanlarında ihtiyacı duyulan elemanları yetiştirmesi beklenmektedir.

Ahmet ŞENOL